Dosar nr. 4-38/2025
(PIGD: 4-25019981-09-4-14022025)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 martie 2025 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Anatolii Blinov
Grefier: Cătălina Rarancean și Elena Mahu

cu participarea:
reprezentantului legal al victimei minore Maria Chiriac

în lipsa:
agentului constatator al IP Fălești Ivan Borș
făptuitoarei Mariana Buzu
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală),

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința Marianei Buzu, IDNP *****, născută la data de *****, cu viza de reședință în *****, cu domiciliu în *****, cetățeancă a Republicii Moldova,

c o n s t a t ă:

1. Făptuitoarea Buzu Mariana, la data de 14 decembrie 2025, în jurul orei 17^{30} a agresat-o fizic pe fiica sa minoră, *****, fiindu-i provocate conform raportului de constatare nr. 202438P0522 din 16 decembrie 2025, vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile făptuitoarei, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 78^{1} Cod contravențional potrivit căruia constituie contravenție *maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*.

2. Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 44100 din 11 februarie 2025, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Bălți (sediul Fălești).

3. În şedinţa de judecată, *agentul constatator din cadrul IP Fălești,* Ivan Borș, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei, indicată în scrisoarea de însoţire a cauzei contravenţionale ip_falesti@igp.gov.md, în ședință de judecată nu s-a prezentat, însă la data de 11 martie 2025, în Secția de Evidență Documentare Procesuală a fost înregistrată cererea agentului prin care a solicitat examinarea cauzei contravenționale în lipsa sa, invocând că la data respectivă se va afla în interes de serviciu și este în imposibilitate de a se prezenta la ședința de judecată. În acest context, instanța de judecată precizează că procedura de citare legală, a fost respectată.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a agentului constatator, iar astfel prin prisma art. 455 alin. (2) Cod contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa privind examinarea cauzei.

4. În continuare, făptuitooarea Buzu Mariana, fiind citată legal, despre data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale, prin citaţie scrisă la adresa de domiciliu, nu s-a prezentat în fața instanței, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, citaţia fiind restituită cu menţiunea „plecat” (f.d. 44-45). Tot aici, instanța menționează că la cererea agentului constatator Ivan Borș înregistrată la data de 11 martie 2025, în Secția de Evidență Documentare Procesuală, este anexat raportul prin care informează că Buzu Mariana este plecată la muncă, iar locul nu este stabilit, la fel este anexată și adeverința Primăriei comunei Scumpia, în care se atestă că, Buzu Mariana la moment nu se află pe teritoriul comunei (f.d. 47-48).

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a făptuitoarei, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acesteia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

5. De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

6. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar agentul constatator, nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, având inclusiv posibilitatea de a se interesa despre desfăşurarea cauzei expediate spre examinare în instanţa de judecată, informaţie care poate fi accesată şi din portalul oficial al instanţelor de judecată www.jc.instante.justice.md, cunoscut şi accesibil publicului.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

7. *În fapt*, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 44100 din 11 februarie 2025 încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Fălești, Ivan Borș, în sarcina făptuitoarei Buzu Mariana s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional, pe faptul comiterii acţiunilor violente în privința fiicei minore, ignorând astfel prevederile Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie.

8. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Concomitent, potrivit alin. (4) al art. 440 din acelaşi cod, procesul contravenţional se porneşte numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul contravenţiilor prevăzute la art. 69, 104–107 şi conform art. 400 alin. (4) şi (5) Cod contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. **78[1]**–78[2], se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţie se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționrea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

9. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

10. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 441100 din data de 11 februarie 2025, încheiat de către agentul constatator Borș Ivan.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

11. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 Cod contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu probele acumulate, precum şi confirmarea prin semnătură a înmânării copiei procesului verbal cu privire la contravenţie şi a faptului recunoaşterii vinovăţiei în rubricile corespunzătoare, fără a consemna anumite obiecţii.

12. Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) Cod contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar și descifrabil.

13. Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezența* făptuitorului **sau în absența lui**, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului. Mai mult, agentul constatator, la data de 31 ianuarie 2025 a citat-o legal pe Buzu Mariana pentru a se prezenta la

data de 11 februarie 2025, în vederea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, însă ultima a refuzat, refuzul fiind contrasemnat de un martor (f.d. 37).

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 441100 (4467120211645707) din 11 februarie 2024, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Fălești, Ivan Borș, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită în favoarea sa.

14. *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

15. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea Buzu Mariana este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional, iar cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

- raportul privind înregistrarea contravenției din 30 decembrie 2024, precum că la data de 14.12.2024, în jurul orelor 17:00, Buzu Mariana aflându-se la domiciliul din ***** și-a agresat copiii, pricinuindu-le leziuni corporale neînsemnate (f.d. 4); informația telefonică din 14 decembrie 2024, parvenită de la dispeceratul-Nord, potrivit căreia la data de 14 decembrie 2024, minora ***** a comunicat că mama sa Buzu Mariana fiind la domiciliu în s. Scumpia, fiind în stare de ebrietate alcoolică este agresivă (f.d. 5); procesul-verbal din 14 decembrie 2024 privind audierea în calitate de martor a Angelei Borcilă (f.d.6); procesul-verbal din 14 decembrie 2024 privind audierea în calitate de martor a lui Vitalie Borcilă (f.d.7); procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 14 decembrie 2024, potrivit căruia a fost cercetată gospodăria Marianei Buzu, amplasată în s. Scumpia r-l Fălești (locul comiterii contravenției) (f.d. 8); procesul-verbal din 17 decembrie 2024 privind audierea în calitate de martor a Anei Drevleanca (f.d.11); copia certificatului de naștere seria și nr. NA-VI 3879585 eliberat pe numele *****, născută la data de ***** (f.d. 13); raportul de constatare nr. 202438P0522 din 16 decembrie 2024, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a minorei *****, s-au depistat leziuni corporale sub formă de echimoze în regiune fesei stângi, care au fost produse prin mecanism de lovire cu un corp dur-contodent sau la lovirea de astfel de corp, posibil în timpul și circumstanțele indicate ce nu generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile și, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau sănătății (f.d. 30-31); procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 44100 din 11 februarie 2025 (conform art. 425 alin. (2) Cod contravențional este mijloc de probațiune) (f. d. 38).

16. Instanţa statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

17. Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin care a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, în

argumentarea căruia a acumulat suficiente probe care susţin acuzaţiile formulate, inclusiv în mod decisiv.

Respectiv, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, la acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

18. Instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Fălești, Ivan Borș nu a pus în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente.

19. Aşadar, consecutivitatea evenimentelor se confirmă prin raportul de constatare nr. 202438P0522 din 16 decembrie 2024, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a minorei ***** s-au depistat leziuni corporale sub formă de echimoze în regiune fesei stângi, care au fost produse prin mecanism de lovire cu un corp dur-contodent sau la lovirea de astfel de corp, posibil în timpul și circumstanțele indicate ce nu generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile și, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau sănătății, întrunind astfel semnele obiective ale faptei prejudiciabile incriminate conform art. 78^1 Cod contravenţional, iar circumstanţele indicate coroborează integral cu evenimentele descrise în ordonanța privind dispunerea constatării medico-legale.

20. Astfel instanţa statuează că norma prevăzută la art. 78^1 Cod contravenţional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, ce denotă autenticitatea şi certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

21. În aceieaşi accepţie, instanţa notează că potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabileşte drept grad de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătăţii, care la în conformitate cu pct. 74 din acelaşi Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanență de muncă.

În subsidiar, reieşind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiaşi Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigaţii suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

22. La caz, instanța de judecată mai reține că, *obiectul juridic principal* al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenției de la art. 78^1 Cod contravențional îl constituie corpul persoanei, iar *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) *urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale*; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78^1 Cod contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care *au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*, iar la dosarul contravențional,

au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale şi existenţa faptei contravenţiei.

23. De asemenea, instanţa statuează cu privire la respectarea vieții private, că Curtea Europeană într-adevăr a menționat că, în diferite contexte, acest concept include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, iar în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudența sa că obligațiile pozitive impuse autorităților în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ și obligația de a adopta și de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecția efectivă împotriva actelor de violență comise de către persoanele fizice (a se vedea *Osman împotriva Regatului Unit*, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, *Đorđević împotriva Croației*, 24 iulie 2012, §§ 141-143; *M.G. v. Turcia*, 22 martie 2016, §§ 77, 78).

În acest context, eșecul statului de a-și onora obligațiile substanțiale poate conduce implicit la nerespectarea obligațiilor procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați de comiterea unor acte de violență (a se vedea cauza *M.C. împotriva Bulgariei*, 4 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanță cu cele de procedură, dată fiind interdependența lor și a reținut că statul reclamat a eșuat să-şi onoreze obligația procedurală din cauza unei probleme substanțiale).

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, prin *violenţă în familie* se înţeleg acte de *violenţă fizică*, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, *comise de către un membru de familie* în privinţa *altui membru al aceleiaşi familii*, prin care *s-a cauzat victimei prejudiciu* material sau moral, iar prin *violenţă fizică* se înţelege *vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin *lovire*, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

24. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitoarei, care se încadrează în limitele laturilor obiective a contravenţiei prevăzute la art. 78[1] Cod contravenţional.

25. Instanța mai reflectă că, făptuitoarei i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, neglijată de acesta, iar în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță în coroborare cu declaraţiile participanţilor şi prin urmare instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 Cod contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

26. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința Marianei Buzu pe semnele contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea agentului cu privire la sancţiunea aplicabilă.

27. Aşadar, potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica

persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

28. *Sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) Cod contravențional și în limitele stabilite de art. 78^1 Cod contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) Cod contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la **art. 78^1**, pentru care *acordul persoanei nu este necesar*.

29. În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția Marianei Buzu, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional și îi va aplica făptuitoarei o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 de ore.

30. În sensul acestei pedepse, instanţa mai motivează prin prisma prevederilor art. 42 alin. (2) şi lipsa altor condiţii stipulate de art. 43 Cod contravenţional, motiv pentru care instanţa va aplica pedeapsa într-un cuantum mai redus mai aproape de limita minimă şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul contravenţional.

31. În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 41, 395 alin. (1) pct. 1) lit. c), 452-458, 460 şi 462-463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovată **Mariana Buzu**, născută la data de *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional și i se aplică o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci şi cinci) de ore.

Se explică Marianei Buzu că, potrivit prevederilor art. 37 alin. (6) Cod contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Făleşti.

Hotărârea pronunţată public la data de 31 martie 2025.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Anatolii Blinov**